

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2022/1689**z dnia 4 maja 2022 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2020, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2020, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0067/2022),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Parlament Europejski samodzielnie decyduje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii, oraz mając na uwadze, że budżet Rady Europejskiej i Rady jest sekcją budżetu Unii;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczych;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 317 TFUE Komisja ma wykonywać budżet Unii na własną odpowiedzialność, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, oraz mając na uwadze, że zgodnie z obowiązującymi ramami Komisja ma powierzać innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 235 ust. 4 i art. 240 ust. 2 TFUE Radę Europejską i Radę (zwaną dalej „Radą”) wspomagają Sekretariat Generalny Rady (zwany dalej „SGR”), a także mając na uwadze, że sekretarz generalny odpowiada w całości za należyte zarządzanie środkami zapisanymi w sekcji II budżetu Unii;
- E. mając na uwadze, że przez prawie dwadzieścia lat Parlament stosował ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, a także mając na uwadze, że Komisja popiera dalsze stosowanie praktyki udzielania każdej instytucji i agencji oraz każdemu organowi i urzędowi Unii absolutorium dotyczącego ich wydatków administracyjnych;
- F. mając na uwadze, że od 2009 r. brak współpracy ze strony Rady w procedurze udzielania absolutorium zmusza Parlament do odmowy udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady;
- G. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii przez zwiększanie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
- H. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada, jako instytucje unijne i jako beneficjenci budżetu ogólnego Unii, powinny działać w sposób przejrzysty i ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii oraz podlegać demokratycznej kontroli wydatkowania środków publicznych;
- I. mając na uwadze, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych;
- J. mając na uwadze, że w zaleceniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (zwanego dalej „Rzecznikiem”) w sprawie OI/2/2017/TE wskazano, że praktyka Rady w dziedzinie przejrzystości procesu legislacyjnego stanowi przykład niewłaściwego administrowania i należy się tym zająć, aby zapewnić obywatelom możliwość śledzenia unijnego procesu legislacyjnego;

1. stwierdza z zadowoleniem, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) nie odnotował żadnych istotnych niedociągnięć w objętych kontrolą obszarach działalności Rady dotyczących zasobów ludzkich i zamówień publicznych;
2. podkreśla, że na podstawie przeprowadzonych prac kontrolnych Trybunał stwierdził, iż w roku budżetowym 2020 w łącznych płatnościach związanych z wydatkami administracyjnymi instytucji Unii, w tym Rady, nie wystąpiły istotne błędy;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał nie wykrył żadnych szczególnych problemów dotyczących prawidłowości operacji ani w następstwie zbadania systemu nadzoru i kontroli Rady;
4. ma świadomość, że rozdział 9 „Administracja” w sprawozdaniu rocznym Trybunału koncentruje się na wydatkach na zasoby kadrowe, budynki, wyposażenie, energię, technologie informacyjno-komunikacyjne oraz że Trybunał wskazuje, iż wydatki te są obciążone niskim ryzykiem;

Zarządzanie budżetem i finansami

5. odnotowuje, że w 2020 r. Rada dysponowała ogólnym budżetem w wysokości 590 633 000 EUR (w porównaniu z 581 895 459 EUR w 2019 r.); zauważa zwiększenie środków budżetowych o 1,5 % w porównaniu z 2019 r., co potwierdza tendencję spadkową, jeśli chodzi o wzrost rocznego budżetu (1,6 % w 2019 r., 2 % w 2018 r. i 3 % w 2017 r.); odnotowuje, że udział Rady w dziale 5 wieloletnich ram finansowych zmniejszył się z 6,3 % w 2015 r. do 5,8 % w 2020 r.; odnotowuje, że wysoki ogólny wskaźnik wykonania wyniósł 93,15 % (w porównaniu z 92,3 % w 2019 r.);
6. rozumie, że budżet Rady jest w większości administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki dotyczące pracowników, budynków (w tym mebli i wyposażenia) oraz różnych kosztów bieżących; ponawia swój apel, który wyraził już we wcześniejszych rezolucjach w sprawie budżetu, o zaplanowanie odrębnych budżetów Rady Europejskiej i Rady, aby zwiększyć przejrzystość, odpowiedzialność i efektywność wydatków obu instytucji;
7. przypomina, że środki przeniesione z 2019 r. na 2020 r. wyniosły łącznie 52 543 491 EUR (w porównaniu z kwotą 56 599 584 EUR przeniesioną z 2018 r. na 2019 r.), i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wykonanie wyniosło 86,4 % (45 375 664 EUR) i koncentrowało się głównie na budynkach, systemach komputerowych, tłumaczeniach ustnych i wyposażeniu technicznym;
8. odnotowuje wzrost środków przeniesionych z 2020 r. na 2021 r. (12,6 % w porównaniu z 9,8 % z 2019 r. na 2020 r.); przypomina Radzie, że przeniesienia stanowią wyjątek od zasady jednoroczności budżetu Unii i mogą być wskaźnikiem przeszacowania budżetu, oraz zwraca się do Rady o podjęcie większych starań, aby uniknąć przeszacowań budżetowych;
9. zauważa, że w 2020 r. płatności Rady stanowiły 5,2 % budżetu Unii; odnotowuje, że średni termin płatności faktur w SGR wyniósł w 2020 r. 20 dni (w porównaniu z 19 dniami w 2019 r.), przy maksymalnym terminie wynoszącym 30 dni kalendarzowych, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE⁽¹⁾;
10. zauważa, że pandemia COVID-19 miała wpływ na wykonanie budżetu w 2020 r.; zauważa, że mniejsza liczba stacjonarnych posiedzeń doprowadziła do mniejszych wydatków na koszty podróży służbowych delegatów i koszty tłumaczeń ustnych; zauważa, że to niepełne wykorzystanie środków zostało zrekompensowane na poziomie budżetowym zwiększonymi wydatkami na IT w celu szybkiego rozwoju zdolności do pracy zdalnej i zagwarantowania ciągłości działania; zauważa, że wydatki te obejmowały odpowiednie obszary nabywania nowego oprogramowania, pomoc zewnętrzną i dostarczanie sprzętu komputerowego, aby ułatwić pracę zdalną;
11. zauważa, że w 2020 r. środki były realokowane w drodze 46 przesunięć zgodnie z art. 29 rozporządzenia finansowego; zauważa, że przesunięcia te miały na celu wzmocnienie zdolności Rady w dziedzinie telepracy i infrastruktury wideokonferencyjnej, w tym zakup dodatkowego sprzętu informatycznego, licencji i narzędzi komunikacji; zauważa, że ogólnie rzecz biorąc, przesunięcia zostały dokonane z linii budżetowych przeznaczonych na koszty tłumaczeń ustnych, sprzątnięcie i utrzymanie obiektów, ochronę i nadzór nad budynkami oraz różne wydatki na posiedzenia wewnętrzne do linii budżetowych przeznaczonych na roboty montażowe, zakup sprzętu i oprogramowania komputerowego oraz wsparcie związane z eksploatacją i rozbudową systemów komputerowych;

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1).

12. zauważa, że w 2020 r. Trybunał zbadał, bez uwag, postępowania o udzielenie zamówień publicznych zorganizowane przez Radę i trzy inne instytucje Unii w celu zakupu środków ochrony indywidualnej dla pracowników i że w postępowaniach tych określono ściśle minimalne wymagania w specyfikacjach istotnych warunków zamówienia, takie jak europejskie referencyjne normy jakości; jest świadomy, że w czterech przypadkach zwycięski oferent nie przedstawił pełnych dowodów na to, że wszystkie minimalne wymagania jakościowe zostały spełnione w momencie zawierania umowy, w związku z czym Rada zorganizowała badania laboratoryjne, które wykazały, że środki ochrony indywidualnej rzeczywiście spełniają wymagania;

Zarządzanie wewnętrzne, wyniki, kontrola wewnętrzna

13. zauważa, że niespodziewany wybuch pandemii COVID-19 i wynikająca z niej wyjątkowa sytuacja wymagały natychmiastowych działań i rozwiązań organizacyjnych, aby zadbać o ciągłość działania; z zadowoleniem zauważa, że szybka i skuteczna reakcja Rady na ten kryzys zaowocowała podjęciem w kilku obszarach szeregu zorganizowanych działań mających na celu ochronę personelu i zapewnienie ciągłości działania;
14. zauważa, że Rada wykorzystuje posiedzenia, modernizację administracyjną i działania o charakterze ustawodawczym jako ilościowe wskaźniki poziomu działań prowadzonych w ciągu roku; zauważa, że w związku z wybuchem pandemii COVID-19 całkowita liczba posiedzeń była o 54,1 % (4 148) niższa w 2020 r. niż w 2019 r.; zauważa, że w 2020 r. SGR zorganizował 3 086 posiedzeń instytucjonalnych i posiedzeń z państwami trzecimi (w porównaniu z 3 983 w 2019 r.) i 434 inne posiedzenia (w porównaniu z 3 685 w 2019 r.) oraz że 39,2 % posiedzeń odbyło się w formie zdalnej lub hybrydowej;
15. z zadowoleniem przyjmuje działania, które poprawiły organizację wewnętrzną SGR i koncentrowały się w szczególności na radzeniu sobie z ograniczeniami w pracy wynikającymi z pandemii COVID-19, takie jak rozbudowa platform i zwiększenie szerokości pasma na potrzeby telepracy oraz instalacja odpowiedniego sprzętu wideokonferencyjnego w małych salach posiedzeń, aby ułatwić organizowanie spotkań hybrydowych;
16. zauważa, że w 2020 r. Rada utrzymała swoje działania o charakterze ustawodawczym na tym samym poziomie co w 2019 r. pomimo utrudnionych warunków pracy spowodowanych pandemią COVID-19 – w 2020 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano 1 328 aktów prawnych w porównaniu z 1 326 w 2019 r.;
17. uznaje, że w Radzie istnieją ramy kontroli wewnętrznej zapewniające wystarczającą pewność osiągnięcia celów; ma świadomość, że zarządzanie ryzykiem odbywa się poprzez prowadzenie rejestrów zidentyfikowanego ryzyka, które jest następnie oceniane łącznie z wpływem przyjętych środków ograniczających takie ryzyko;
18. ma świadomość, że audytor wewnętrzny Rady przeprowadził szereg audytów w ramach trzyletniego planu strategicznego Rady opartego na analizie ryzyka i nie wydał zaleceń o wysokim priorytecie;
19. przypomina, że kluczowe wskaźniki skuteczności działania są powszechnie uznanym narzędziem pomiaru realizacji wyznaczonych celów; wzywa Radę, aby w sprawozdaniach z zarządzania przedstawiała podsumowania swoich kluczowych wskaźników skuteczności działania i związanych z nimi wyników;

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

20. zauważa, że w planie zatrudnienia na 2020 r. ustalono 3 029 stanowisk (w porównaniu z 3 033 w 2019 r.), z czego 31 grudnia 2020 r. obsadzonych było 2 905 stanowisk; zauważa, że wskaźnik obsadzenia stanowisk wynosi blisko 96 %;
21. wyraża ubolewanie z powodu braku informacji o wdrożeniu planu działania Rady w sprawie równości płci oraz środkach wprowadzonych w celu zapewnienia w Radzie jako miejscu zatrudnienia równych szans dla osób z niepełnosprawnościami; wzywa Radę do przedstawienia władzy budżetowej informacji na temat równowagi płci, rozkładu geograficznego i niepełnosprawności jej pracowników oraz na temat powiązanych obowiązujących wewnętrznych polityk;

22. przypomina rezolucję Parlamentu z 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci jako osobnego forum instytucjonalnego umożliwiającego lepsze włączenie równości płci do strategii unijnych, koordynację wszystkich powiązanych strategii politycznych i postępy dotyczące głównych dokumentów związanych z równością płci, a także harmonizację ochrony praw kobiet i równości płci; ubolewa, że Rada jak dotąd ignorowała ten apel Parlamentu;
23. przypomina, że zgodnie z art. 286 ust. 2 TFUE Rada mianuje członków Trybunału po konsultacji z Parlamentem, i rozumie trudności w osiągnięciu równowagi płci, ponieważ nominacja kandydatów leży w wyłącznej gestii państw członkowskich, a każde państwo członkowskie może jednocześnie wyznaczyć tylko jednego kandydata; uważa jednak za niedopuszczalne, że od momentu powstania w 1977 r. Trybunał miał tylko 16 kobiet wśród 112 członków łącznie (85,7 % mężczyzn i 14,3 % kobiet) oraz że w 2020 r. Trybunał miał wśród swoich członków tylko 8 kobiet w porównaniu z 18 mężczyznami; wzywa Radę do rozważenia ogólnego składu Trybunału, tak aby w decyzjach o mianowaniu uwzględniono w szczególności równowagę płci, a także do rozwiązania tego problemu za pomocą konkretnych działań, takich jak przedstawianie Parlamentowi co najmniej dwóch kandydatów z każdego państwa członkowskiego: jednej kobiety i jednego mężczyzny;
24. zauważa, że przyjęto wewnętrzny plan zapobiegania zagrożeniom psychospołecznym na lata 2020–2022, w którym główny nacisk położono na zapobieganie wypaleniu zawodowemu i dobre stosunki w pracy; zauważa, że plan ten w pełni uwzględniono w reakcji SGR na COVID-19 w formie badań zagrożeń psychospołecznych, specjalnych sesji informacyjnych i szkoleniowych oraz różnych interwencji służb socjalnych; z uznaniem odnotowuje szerokie wsparcie oferowane pracownikom, zespołom i kierownictwu przez psychologów organizacyjnych i klinicznych oraz pracowników socjalnych, których interwencje w 2020 r. były w dużej części związane z COVID-19;
25. zauważa, że w 2020 r. łącznie 385 osób (zarówno pełniących czynną służbę, jak i emerytowanych) zwróciło się do służb socjalnych, podjęto łącznie 4 425 interwencji, z których część dotyczyła radzenia sobie ze stresem wywołanym pandemią COVID-19, oraz że psycholog wewnętrzny rozpatrzył łącznie 164 indywidualne wnioski; docenia fakt, że psychologowie i pracownicy socjalni stanowią integralną część planu interwencji psychospołecznej w przypadku incydentu krytycznego;
26. zauważa, że biuro staży rozpatrzyło ponad 10 000 wniosków o staż, wybrało 110 stażystów, w tym pewną liczbę stażystów z niepełnosprawnościami w kontekście nowego programu pozytywnych działań; ponawia apel do Rady o dopilnowanie, aby wszyscy stażyści otrzymywali godziwe wynagrodzenie;

Ramy etyczne i przejrzystość

27. odnotowuje, że prowadzono działania podnoszące świadomość na temat etyki i oczekiwanych zachowań; zauważa, że kolejna strategia dotycząca etyki była przygotowywana pod koniec 2020 r., a prace nad stworzeniem w intranecie Rady nowej, zorientowanej na użytkownika sekcji dotyczącej etyki były zaawansowane; ubolewa jednak, że nie otrzymał informacji na temat kodeksu postępowania mającego zastosowanie do wszystkich pracowników;
28. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne w sprawie rejestru służącego przejrzystości dla przedstawicieli grup interesu osiągnięte przez Parlament, Radę i Komisję 15 grudnia 2020 r. ⁽²⁾; ubolewa jednak nad ograniczeniami uwzględnionymi w art. 5 decyzji Parlamentu z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości ⁽³⁾, takimi jak fakt, że rejestr służący przejrzystości ma zastosowanie do stałych przedstawicieli państw członkowskich wyłącznie w ramach systemów dobrowolnych; nalega, aby wszystkie stałe przedstawicielstwa brały w nim czynny udział za pośrednictwem dobrowolnych systemów podczas sprawowania przez ich państwo członkowskie prezydencji w Radzie i po zakończeniu prezydencji; wzywa Radę, w tym również przedstawicieli państw członkowskich, do harmonizowania, poprawiania i egzekwowania istniejących zasad etycznych, w szczególności w odniesieniu do konfliktów interesów, efektu „drzwi obrotowych” i zasad przejrzystości lobbingu; wyraża zaniepokojenie faktem, że procedury ustawodawcze są coraz częściej przekazywane Radzie Europejskiej, która nie pełni ani funkcji ustawodawczej, ani wykonawczej, nie stosuje tych samych standardów przejrzystości co Rada i nie ponosi odpowiedzialności;

⁽²⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 maja 2021 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 127.

29. wyraża ubolewanie z powodu uciekania się do sponsoringu korporacyjnego w celu pokrywania części wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na finansowanie prezydencji w Radzie; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że taka praktyka zaszkodziła i może w przyszłości zaszkodzić reputacji, ponieważ każdy rzeczywisty lub postrzegany konflikt interesów zagraża reputacji Rady i Unii jako całości; przypomina petycje, w których organizacje działające w obszarze przejrzystości i odpowiedzialności apelują do rotacyjnych prezydencji Rady o odmawianie wszelkiego sponsorowania; wyraża ubolewanie, że w wytycznych dotyczących sponsorowania zawartych w 2021 r. w podręczniku prezydencji Rady nie określono wspólnego zestawu jasnych, konkretnych i wiążących zasad; rozumie, że zasoby finansowe z budżetów krajowych różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich i że każde państwo członkowskie, niezależnie od wielkości i środków budżetowych, powinno mieć równe szanse zorganizowania udanej prezydencji Rady, i w związku z tym ponawia swój apel do Rady o zbadanie kwestii budżetowania prezydencji Rady w celu zapewnienia ciągłości i skuteczności procesu roboczego;
30. jest świadomy kluczowej roli Rady w procedurach nominacji i mianowania w instytucjach i organach Unii, w szczególności przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji, członków Trybunału oraz członków Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego; zdecydowanie zaleca dokonanie przeglądu wykonywania tej prerogatywy, aby zagwarantować i wzmocnić demokratyczne uczestnictwo odpowiednich zainteresowanych stron; ubolewa, że Rada wielokrotnie nie uwzględniała zaleceń Parlamentu, które wydał w ramach swojej roli konsultacyjnej, w odniesieniu do mianowania członków Trybunału;
31. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 pt. „Ramy etyczne skontrolowanych instytucji UE – obszar, który można udoskonalić”, że etyczne postępowanie „przyczynia się do bardziej rzetelnego zarządzania finansami i zwiększenia zaufania publicznego, co jest niezbędne, jeżeli polityka publiczna ma być realizowana skutecznie”, a w szczególności, że „[j]akiegokolwiek nieetyczne postępowanie pracowników i członków instytucji i organów Unii Europejskiej (UE) wywołuje duże zainteresowanie opinii publicznej i podważa zaufanie pokładane w UE”; w związku z tym zdecydowanie wzywa Radę, by szanowała opinie Parlamentu i nie zgadzała się na mianowanie kandydatów, którzy mogą zaszkodzić wiarygodności Unii, na przykład z powodu niewystarczających kompetencji zawodowych lub stwierdzonych nieetycznych zachowań;
32. ponownie wyraża pełne poparcie dla zaleceń Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących przejrzystości procesu legislacyjnego w Radzie, wydanych w następstwie dochodzenia strategicznego (sprawa OI/2/2017/TE), zwłaszcza dotyczących ułatwiania dostępu do stanowisk państw członkowskich w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, co już przewidziano w 2013 r. w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (*) dotyczącym przejrzystości i dostępu do dokumentów; uważa, że stosowanie się do zaleceń Rzecznika umożliwiłoby obywatelom większe zaangażowanie i lepsze zrozumienie procesu stanowienia prawa Unii; z zadowoleniem przyjmuje środki przyjęte przez Radę w lipcu 2020 r., aby zwiększyć przejrzystość ustawodawczą zgodnie z zaleceniami Rzecznika, w tym proaktywne publikowanie sprawozdań z postępów w negocjacjach nad projektami aktów ustawodawczych, a także mandat Rady do negocjacji z Parlamentem; ubolewa jednak, że proces decyzyjny w Radzie nadal jest daleki od pełnej przejrzystości; wzywa Radę do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu wdrożenia zaleceń Rzecznika Praw Obywatelskich i odpowiednich orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
33. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu potwierdzonych konfliktów interesów przedstawicieli państw członkowskich zaangażowanych w procesy podejmowania decyzji politycznych i budżetowych; powtarza swój wcześniejszy zdecydowany apel do Rady o zadbanie o to, by przedstawiciele państw członkowskich, którzy mogą bezpośrednio skorzystać z unijnych dotacji dzięki przedsiębiorstwom będącym ich własnością, nie uczestniczyli w odnośnych dyskusjach politycznych lub budżetowych ani w głosowaniu; zwraca się do Rady o dostarczenie Parlamentowi informacji na temat niezbędnych środków wprowadzonych w celu uniknięcia konfliktów interesów;
34. podziela zaniepokojenie Trybunału dotyczące braku wspólnych unijnych ram etycznych, które regulowałyby pracę przedstawicieli państw członkowskich w Radzie, wyrażone w sprawozdaniu specjalnym Trybunału nr 13/2019; przypomina, że Rada ma obowiązek zajmowania się konfliktami interesów na wysokim szczeblu i ich rozwiązywania, a także obowiązek zajmowania się przypadkami efektu „drzwi obrotowych” i obowiązek rozszerzenia obligatoryjnego charakteru obowiązujących zasad przejrzystości lobbingu;

(*) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 października 2013 r., Rada Unii Europejskiej przeciwko Access Info Europe, C-280/11 P, ECLI:EU:C:2013:671.

35. stanowczo ponawia apel do Rady o dostosowanie kodeksu postępowania przewodniczącego Rady Europejskiej do kodeksów Parlamentu i Komisji, tak aby wprowadzić zasady dotyczące zatwierdzania działalności związanej z prawodawstwem Unii po opuszczeniu Rady przez jej przewodniczącego (przewodniczącą);

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo, ochrona danych

36. zauważa, że ostateczne środki budżetowe udostępnione Dyrekcji Generalnej ds. Usług Cyfrowych znacznie wzrosły podczas przeglądu śródkresowego i przeglądu przeprowadzonego pod koniec roku o 10,6 mln EUR i osiągnęły ostateczną kwotę 54 675 000 EUR, a wskaźnik wykonania wyniósł 99,99 %;
37. ponownie wzywa Radę do stosowania otwartych technologii w celu uniknięcia uzależnienia od jednego dostawcy, zachowania kontroli nad własnymi systemami technicznymi, zapewnienia silniejszych zabezpieczeń prywatności i ochrony danych użytkowników, a także zwiększenia bezpieczeństwa i przejrzystości dla opinii publicznej;

Budynki i ochrona

38. zauważa, że od 2004 r. ostatecznym celem polityki Rady dotyczącej budynków jest skupienie wszystkich rodzajów jej działalności w Brukseli w skoncentrowanych geograficznie budynkach będących jej własnością; zachęca Radę do dostosowania jej strategii w zakresie nieruchomości, aby uwzględnić uzgodnienia robocze, które prawdopodobnie staną się częścią długotrwałych lub stałych trybów pracy, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnych przestrzeni lub obszarów wielofunkcyjnych;

Środowisko i zrównoważony rozwój

39. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Rady na rzecz zmniejszenia śladu środowiskowego w jej budynkach, które od 2016 r. są zarejestrowane w europejskim systemie ekzarządzania i audytu (EMAS); z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie w październiku 2020 r. szczegółowej deklaracji środowiskowej w oparciu o dane z roku 2019;
40. zauważa, że 31 grudnia 2020 r. Rada była w posiadaniu 3 469 certyfikatów zielonej energii; ma świadomość, że takie certyfikaty przyznawane są przez regionalnego regulatora rynku energii w oparciu o energię wyprodukowaną w 2020 roku przez panele fotowoltaiczne umieszczone na dachach budynków Rady oraz że, po przeprowadzeniu odpowiednich procedur sprzedaży, zostaną one sprzedane na wolnym rynku w 2021 r.;
41. wzywa Radę do wyraźnego zaangażowania się w kampanię „zero papieru” oraz do przyjęcia usystematyzowanego podejścia, aby zwiększyć zrównoważoną mobilność pracowników; zachęca Radę do zaangażowania się w sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zarządzania energią w budynkach, co umożliwi podjęcie precyzyjnych działań na rzecz zmniejszenia zużycia energii;

Komunikacja i wielojęzyczność

42. odnotowuje wzrost liczby odbiorców na kilku platformach mediów społecznościowych w latach 2019–2020, przy czym odnotowano około 443 000 obserwujących na Facebooku (wzrost o 8 %), około 561 000 obserwujących na Twitterze (wzrost o 22 %) i około 167 000 obserwujących na Instagramie (wzrost o 37 %); zauważa, że liczba odwiedzin na stronie internetowej Rady wzrosła o 39 % i że w 2020 r. stronę odwiedziono ponad 16 mln razy; zachęca Radę do obecności w otwartych sieciach mediów społecznościowych, aby osiągnąć większą przejrzystość i w szerszym stopniu docierać do obywateli Unii;
43. zauważa, że w kontekście ściślejszej współpracy z państwami członkowskimi w obszarze działań komunikacyjnych związanych z COVID-19 Rada współpracowała z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych nad utworzeniem portalu komunikacji – bezpiecznej platformy służącej do udostępniania państwom członkowskim treści cyfrowych wielokrotnie użytku;
44. ma świadomość, że Rada była pierwszą instytucją unijną, która utworzyła na swojej stronie internetowej centrum informacji o COVID-19, by regularnie i wyczerpująco wyjaśniać reakcję Unii w ogóle, a Rady w szczególności, na wybuch pandemii;

Współpraca międzyinstytucjonalna

45. wzywa Radę do pełnego przestrzegania zobowiązań określonych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ^(⁵);
46. wyraża przekonanie, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy może być okazją dla obywateli Unii i organizacji społeczeństwa obywatelskiego do wyrażenia poglądów i przedyskutowania propozycji zwiększenia przejrzystości i demokratycznej rozliczalności w odniesieniu do budżetu Unii, a w szczególności propozycji zwiększenia przejrzystości i czytelności budżetu Rady;

Aktualna sytuacja w zakresie procedury udzielania absolutorium

47. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 319 TFUE oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia finansowego i Regulaminu Parlamentu zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie prawo do udzielania absolutorium, aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;
48. podkreśla ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, stosowaną przez Parlament od prawie dwudziestu lat; przypomina, że Komisja oświadczyła, iż nie jest w stanie nadzorować wykonania budżetów pozostałych instytucji Unii; podkreśla ponownie wyrażony przez Komisję pogląd, iż Parlament powinien nadal bezpośrednio stosować praktykę udzielania każdej instytucji Unii absolutorium z wydatków administracyjnych;
49. podkreśla, że obecna sytuacja, w której Parlament może jedynie sprawdzać sprawozdania Trybunału i Rzecznika Praw Obywatelskich oraz informacje na stronie internetowej Rady, ale nie otrzymuje pisemnych ani ustnych odpowiedzi od Rady w trakcie rocznej procedury udzielania absolutorium (co oznacza, że Rada odmawia współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium), uniemożliwia Parlamentowi podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;
50. ubolewa, że Rada od ponad dziesięciu lat pokazuje, iż nie ma żadnej woli politycznej do współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium, co uniemożliwia Parlamentowi podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium; podkreśla, że ta postawa wywarła trwały negatywny wpływ na obie instytucje i zdyskredytowała zarządzanie budżetem Unii i demokratyczną kontrolę nad nim, a także podważyła zaufanie obywateli do Unii jako podmiotu przejrzystego; wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłej odmowy przez Radę – już od ponad dziesięciu lat – zaangażowania się w lojalną współpracę w ramach procedury udzielania absolutorium;
51. podkreśla, że choć trzeba poprawić obecną sytuację dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach traktatów, przegląd traktatów mógłby zapewnić jaśniejszą i bardziej przejrzystą procedurę udzielania absolutorium dzięki powierzeniu Parlamentowi wyraźnych uprawnień do udzielania absolutorium osobno poszczególnym instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii;
52. przypomina, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wspiera prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych; w związku z tym domaga się pełnego poszanowania uprawnień i roli Parlamentu jako gwaranta zasady demokratycznej rozliczalności; wzywa Radę do należytego stosowania się do zaleceń przyjętych przez Parlament w kontekście procedury udzielania absolutorium;

⁽⁵⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

53. uważa za niedopuszczalne, że pandemia COVID-19 i wyjątkowa sytuacja zostały wykorzystane jako pretekst do niewznowienia negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie procedury udzielania absolutorium; jest jednak przekonany, że porozumienie w tej sprawie jest możliwe, jeśli Rada wykaże jakąkolwiek polityczną gotowość do współpracy; dlatego wzywa Radę do wznowienia tych negocjacji z Parlamentem bez zbędnej zwłoki, aby znaleźć rozwiązanie w obecnych ramach procedury udzielania absolutorium, jeżeli chce pokazać obywatelom Unii, że poważnie traktuje właściwą kontrolę budżetową i przejrzystość, przy czym należy zapewnić poszanowanie ról Parlamentu i Rady w procedurze udzielania absolutorium.
-